

Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2016 m. sausio 19 d.*

„Konkurencija — Karteliai — Skirstomųjų įrenginių, turinčių dujų izoliaciją, projektų rinka — Sprendimas, priimtas Bendrajam Teismui iš dalies panaikinus pirmąjį sprendimą — Baudos — Teisė į gynybą — Pareiga motyvuoti — Vienodas požiūris — Pradinis baudos dydis — Indėlis darant pažeidimą“

Byloje T-404/12

Toshiba Corp., įsteigta Tokijuje (Japonija), atstovaujama solisitorės J. MacLennan, advokatų A. Schulz ir S. Sakellariou,

ieškovė,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą N. Khan ir F. Ronkes Agerbeek,

atsakovę,

dėl prašymo panaikinti 2012 m. birželio 27 d. Komisijos sprendimą C(2012) 4381, kuriuo iš dalies keičiamas 2007 m. sausio 24 d. Komisijos sprendimas C(2006) 6762 *final* dėl procedūros pagal [EB] 81 straipsnį (dabar – SESV 101 straipsnis) ir EEE susitarimo 53 straipsnį, kiek jis skirtas *Mitsubishi Electric Corp.* ir *Toshiba Corp.* (byla COMP/39.966 – Skirstomieji įrenginiai su dujų izoliacija – Baudos), ir, nepatenkinus pagrindinio reikalavimo, dėl prašymo sumažinti ieškovei skirtą baudą

BENDRASIS TEISMAS (pirmoji kolegija),

kuri sudaro pirmininkas H. Kanninen, teisėjai I. Pelikánová (pranešėja) ir E. Buttigieg,

posėdžio sekretorius L. Grzegorzcyk, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2015 m. balandžio 21 d. posėdžiui,

priima šį

* Proceso kalba: anglų.

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

- 1 Ieškovė *Toshiba Corp.* – tai Japonijos įmonė, veikianti įvairiuose sektoriuose, be kita ko, ir skirstomųjų įrenginių su dujų izoliacija (toliau – SIDI) sektoriuje. Nuo 2002 m. spalio mėn. iki 2005 m. balandžio mėn. jos SIDI veikla buvo vykdoma per bendrąją įmonę *TM T & D Corp.*, kuri lygiomis dalimis priklausė *Toshiba Corp.* ir *Mitsubishi Electric Corp.* (toliau – *Melco*) ir kuri 2005 m. buvo likviduota.
- 2 2007 m. sausio 24 d. Europos Bendrijų Komisija priėmė Sprendimą C(2006) 6762 *final* dėl procedūros pagal [EB] 81 straipsnį ir EEE susitarimo 53 straipsnį (byla COMP / F/38.899 – Skirstomieji įrenginiai su dujų izoliacija) (toliau – 2007 m. sprendimas).
- 3 2007 m. sprendime Komisija konstatavo, kad nuo 1988 m. balandžio 15 d. iki 2004 m. gegužės 11 d. Europos ekonominės erdvės (EEE) SIDI rinkoje buvo daromas vienas ir tęstinis EB 81 straipsnio ir Europos ekonominės erdvės (EEE) susitarimo 53 straipsnio pažeidimas, ir to sprendimo adresatams, Japonijos ir Europos SIDI gamintojams, skyrė baudas, kurių dydis apskaičiuotas taikant metodą, nurodytą Baudų, skiriamų pagal Reglamento Nr. 17 15 straipsnio 2 dalį ir EAPB sutarties 65 straipsnio 5 dalį, nustatymo metodo gairėse (OL C 9, 1998, p. 3; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k. 8 sk., 1 t., p. 171; toliau – Baudų apskaičiavimo gairės) ir Komisijos pranešime apie atleidimą nuo baudų ir baudų sumažinimą kartelių atveju (OL C 45, 2002, p. 3; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 79 sk., 80 t., p. 155).
- 4 2007 m. sprendime nurodytą pažeidimą sudaro trys esminiai elementai:
 - 1988 m. balandžio 15 d. Vienoje pasirašytas susitarimas (toliau – GQ susitarimas), kurio tikslas – SIDI projektų skyrimas pasauliniu mastu pagal sutartas taisykles siekiant išlaikyti kvotas, kurios iš esmės atitinka „istoriškai nusistovėjusias rinkos dalis“; susitarimas, kuris buvo taikomas visame pasaulyje, išskyrus Jungtines Amerikos Valstijas, Kanadą, Japoniją ir 17 Vakarų Europos šalių, buvo grindžiamas „bendros Japonijos kvotos“ skyrimu Japonijos gamintojams ir „bendros Europos kvotos“ skyrimu Europos gamintojams,
 - lygiagretus susitarimas (toliau – bendrasis susitarimas), pagal kurį, pirma, SIDI projektai Japonijoje ir kartelio narių Europoje šalyse buvo iš anksto paskirti atitinkamai kartelio nariams Japonijoje ir Europoje ir, antra, SIDI projektai kitose Europos šalyse taip pat iš anksto buvo paskirti Europos šalių grupei, o Japonijos gamintojai išsipareigojo neteikti pasiūlymų dėl SIDI projektų Europoje; vis dėlto mainais už šį išsipareigojimą apie tokius projektus turėjo būti pranešta Japonijos grupei ir jie turėjo būti įtraukti į GQ susitarime numatytą „bendrą Europos kvotą“,
 - 1988 m. balandžio 15 d. Vienoje pasirašytas susitarimas „E-Group Operation Agreement for GQ-Agreement“ („E grupės susitarimas dėl GQ susitarimo įgyvendinimo“, toliau – EQ susitarimas); šį susitarimą pasirašė Europos šalių grupės nariai ir jo tikslas – pasidalinti SIDI projektus, skiriamus minėtai grupei pagal GQ susitarimą.
- 5 2007 m. sprendimo 1 straipsnyje Komisija konstatavo, kad ieškovė darė pažeidimą nuo 1988 m. balandžio 15 d. iki 2004 m. gegužės 11 d.
- 6 Už 2007 m. sprendimo 1 straipsnyje nurodytą pažeidimą 2007 m. sprendimo 2 straipsnyje ieškovei buvo skirta 90 900 000 EUR bauda, iš kurių 4 650 000 EUR bauda už TM T&D padarytą pažeidimą turėjo būti sumokėta solidariai su *Melco*.
- 7 2007 m. balandžio 18 d. ieškovė pareiškė ieškinį dėl 2007 m. sprendimo.

- 8 2011 m. liepos 12 d. Sprendimu *Toshiba / Komisija* (T-113/07, Rink., EU:T:2011:343) Bendrasis Teismas, pirma, atmetė ieškovės ieškinį, kiek juo buvo siekiama, kad būtų panaikintas 2007 m. sprendimo 1 straipsnis. Antra, jis panaikino 2007 m. sprendimo 2 straipsnio h ir i punktus, nes Komisija pažeidė vienodo požiūrio principą, kai apskaičiuodama baudos ieškovei dydį pasirinko kitus referencinius metus nei dėl pažeidimo dalyvių iš Europos šalių.
- 9 2011 m. rugsėjo 23 d. ieškovė Teisingumo Teismui pateikė apeliacinį skundą dėl šio sprendimo 8 punkte minėto Sprendimo *Toshiba / Komisija* (EU:T:2011:343).
- 10 2012 m. vasario 15 d. Komisija išsiuntė ieškovei raštą, kuriame išdėstytos faktinės aplinkybės; šiame rašte buvo nurodyta, kad Komisija ketina priimti naują sprendimą, kuriuo ieškovei bus skirta bauda (toliau – raštas, kuriame išdėstytos faktinės aplinkybės). Komisija išdėstė faktines aplinkybes, kurios, kaip ji manė, yra reikšmingos šiai baudai apskaičiuoti atsižvelgiant į šio sprendimo 8 punkte minėtą Sprendimą *Toshiba / Komisija* (T-113/07, Rink., EU:T:2011:343).
- 11 2012 m. kovo 7 ir 23 d. ieškovė pateikė pastabas dėl rašto, kuriame išdėstytos faktinės aplinkybės.
- 12 2012 m. birželio 12 d. vyko ieškovės atstovų ir už bylą atsakingos Komisijos grupės susitikimas.
- 13 2012 m. birželio 27 d. Komisijos sprendimu C(2012) 4381, kuriuo iš dalies keičiamas 2007 m. sprendimas, kiek jis skirtas *Melco* ir ieškovei (byla COMP/39.966 – Skirstomieji įrenginiai su dujų izoliacija – Baudos) (toliau – ginčijamas sprendimas), 2007 m. sprendimo 2 straipsnis buvo iš dalies pakeistas įtraukiant naujus h ir i punktus. Naujame h punkte ieškovei skirta 4 650 000 EUR bauda, mokėtina solidariai su *Melco*. Naujame i punkte ieškovei skirta 56 793 000 EUR bauda, už kurios sumokėjimą ji yra atsakinga viena.
- 14 Siekdama ištaisyti nevienodą požiūrį, kurį Bendrasis Teismas kritikavo šio sprendimo 8 punkte minėtame Sprendime *Toshiba / Komisija* (EU:T:2011:343), ginčijamame sprendime Komisija rėmėsi bendra 2003 m. SIDI apyvarta. Kadangi tais metais ieškovės ir *Melco* veiklą, susijusią su SIDI, vykdė TM T&D, Komisija atsižvelgė į jos 2003 m. apyvartą (ginčijamo sprendimo 59 ir 60 konstatuojamosios dalys).
- 15 Taigi, pirma, taikydama skirtingą požiūrį, kad būtų atspindėtas atitinkamas įvairių kartelio narių dalyvavimo laipsnis, Komisija apskaičiavo 2003 m. TM T&D užimtą su SIDI susijusios rinkos dalį (15–20 %) ir pagal 2007 m. sprendimo 482–488 konstatuojamosiose dalyse nustatytą klasifikaciją ją priskyrė prie antros kategorijos. Todėl TM T&D buvo skirtas hipotetinis 31 000 000 EUR pradinis dydis (ginčijamo sprendimo 61 punktas).
- 16 Antra, siekiant atspindėti nevienodas ieškovės ir *Melco* galimybes dalyvauti darant pažeidimą laikotarpiu prieš įsteigiant TM T&D, pastarajai įmonei nustatytas pradinis dydis buvo paskirstytas jos akcininkams proporcingai jų atliktam SIDI pardavimui 2001 m. Todėl ieškovei buvo skirtas 10 863 199 EUR, o *Melco* – 20 136 801 EUR pradinio dydžio bauda (ginčijamo sprendimo 62 ir 63 konstatuojamosios dalys).
- 17 Trečia, siekdama užtikrinti atgrasomąją baudos poveikį Komisija, remdamasi 2005 m. ieškovės apyvarta, jai pritaikė atgrasomąjį koeficientą 2 (ginčijamo sprendimo 69–71 konstatuojamosios dalys).
- 18 Ketvirta, siekiant atspindėti pažeidimo trukmę laikotarpiu prieš įsteigiant TM T&D, ieškovei nustatytas pradinis dydis buvo padidintas 140 % (ginčijamo sprendimo 73–76 konstatuojamosios dalys).
- 19 Penkta, siekiant atspindėti pažeidimo trukmę TM T&D veiklos laikotarpiu, ieškovei ir *Melco* solidariai skirta suma, lygi 15 % TM T&D nustatyto hipotetinio pradinio dydžio (ginčijamo sprendimo 77 konstatuojamoji dalis).

- 20 Galiausiai, šešta, solidarios baudos dydis buvo padaugintas iš ieškovei pritaikyto atgrasomojo koeficiento, o dėl šio matematinio daugybos veiksmo gautas dydis, viršijantis solidarios baudos dydį, jai buvo skirtas individualiai (ginčijamo sprendimo 78 konstatuojamoji dalis).

Procesas ir šalių reikalavimai

- 21 2012 m. rugsėjo 12 d. ieškovė Bendrojo Teismo kanceliarijai pateikė šį ieškinį.
- 22 2013 m. gegužės 2 d. Bendrojo Teismo ketvirtosios kolegijos pirmininko nutartimi bylos nagrinėjimas buvo sustabdytas, kol bus paskelbtas sprendimas byloje *Toshiba Corp. / Komisija* (C-498/11 P).
- 23 Pakeitus Bendrojo Teismo kolegijų sudėtį, teisėjas pranešėjas buvo paskirtas į pirmąją kolegiją, todėl ši byla paskirta tai kolegijai.
- 24 2013 m. gruodžio 19 d. Sprendimu *Siemens / Komisija* (C-239/11 P, C-489/11 P ir C-498/11 P, EU:C:2013:866) Teisingumo Teismas atmetė ieškovės apeliacinį skundą, paduotą dėl šio sprendimo 8 punkte minėto Sprendimo *Toshiba / Komisija* (EU:T:2011:343). Todėl šios bylos nagrinėjimas buvo atnaujintas.
- 25 Remdamasis teisėjo pranešėjo pranešimu 2015 m. vasario 3 d. Bendrasis Teismas (pirmoji kolegija) nusprendė pradėti žodinę proceso dalį ir, taikydamas Bendrojo Teismo procedūros reglamento 64 straipsnyje numatytas proceso organizavimo priemones, paprašė šalių pateikti tam tikrą dokumentą ir joms uždavė klausimus raštu. Šalys šiuos prašymus įvykdė.
- 26 2015 m. balandžio 15 d. raštu, kuris pridėtas prie bylos medžiagos, ieškovė pateikė pastabas dėl Komisijos atsakymų į Bendrojo Teismo užduotus klausimus. Šio rašto priede ji pateikė jos advokatų parengtą santrauką įvykus 2012 m. birželio 12 d. susitikimui.
- 27 2015 m. balandžio 21 d. teismo posėdyje šalys buvo išklaustos ir atsakė į Bendrojo Teismo pateiktus klausimus.
- 28 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:
- panaikinti ginčijamą sprendimą,
 - nepatenkinus pirmojo reikalavimo, sumažinti baudą,
 - priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas, įskaitant su banko garantija susijusias išlaidas.
- 29 Komisija Bendrojo Teismo prašo:
- atmesti ieškinį kaip iš dalies akivaizdžiai nepriimtina ir iš dalies akivaizdžiai teisiškai nepagrįstą,
 - priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

Dėl pagrindinio prašymo panaikinti ginčijamą sprendimą

- 30 Grįsdama pagrindinį prašymą ieškinyje ieškovė nurodo penkis pagrindus. Pirmasis pagrindas susijęs su gero administravimo ir proporcingumo principų pažeidimu. Antrasis pagrindas susijęs su jos teisės į gynybą pažeidimu. Trečiasis pagrindas susijęs su vienodo požiūrio principo pažeidimu, kiek tai susiję

su pradiniu baudos dydžiu. Ketvirtasis pagrindas susijęs su pareigos motyvuoti nesilaikymu. Penktasis pagrindas susijęs vienodo požiūrio principo pažeidimu, kiek tai susiję su ieškovės atsakomybės lygio, palyginti su kitais pažeidimo dalyviais iš Europos šalių, nustatymu.

- 31 Atsakydama į Bendrojo Teismo raštu pateiktą klausimą ieškovė nurodė, kad paskelbus šio sprendimo 24 punkte minėtą Sprendimą *Siemens / Komisija* (EU:C:2013:866) ji atsisako pirmojo pagrindo. Todėl reikia nagrinėti tik antrąjį, trečiąjį, ketvirtąjį ir penktąjį pagrindus. Šiuo atžvilgiu Bendrasis Teismas mano, kad visų pirma reikia išnagrinėti pagrindus, susijusius su procedūra, pasibaigusia ginčijamo sprendimo priėmimu, ir su jo motyvavimu, t. y. antrąjį ir ketvirtąjį pagrindus, o tada – trečiąjį ir penktąjį pagrindus, kurie susiję su minėtame sprendime atlikto baudos dydžio apskaičiavimo pagrįstumu.

Dėl antrojo pagrindo, susijusio su ieškovės teisės į gynybą pažeidimu

- 32 Ieškovė tvirtina, kad Komisija pažeidė jos teisę į gynybą, nes, pirma, prieš priimdama ginčijamą sprendimą neišsiuntė naujo pranešimo apie kaltinimus ir, antra, rašte, kuriame išdėstytos faktinės aplinkybės, neįvertino visų svarbių skirtos baudos dydžio apskaičiavimo elementų.
- 33 Komisija ginčija ieškovės argumentų pagrįstumą.

– Dėl antrojo pagrindo pirmos dalies, susijusios su naujo pranešimo apie kaltinimus neišsiuntimu

- 34 Antrojo pagrindo pirmoje dalyje ieškovė tvirtina, kad prieš priimdama ginčijamą sprendimą Komisija turėjo jai išsiųsti naują pranešimą apie kaltinimus, o ne tik paprastą raštą, kuriame išdėstytos faktinės aplinkybės.
- 35 Šiuo aspektu ieškovė primena, kad pranešimas apie kaltinimus yra „esminė procedūrinė apsaugos priemonė“, užtikrinanti Komisijos sprendimo adresato teisę būti išklausytam, ir tvirtina, kad raštu, kuriame išdėstytos faktinės aplinkybės, nesuteikiamos tokios pačios garantijos, visų pirma dėl to, kad juo nesuteikiama galimybė prašyti būti išklausytam nepriklausomo už bylos nagrinėjimą atsakingos grupės pareigūno.
- 36 Šiuo klausimu, ieškovės teigimu, Komisija klaidingai tvirtina, kad pranešimą apie kaltinimus reikia išsiųsti tik tada, kai pateikiami nauji kaltinimai. Iš tiesų pagal teismo praktiką reikalaujama pateikti pranešimą apie kaltinimus tam, kad atitinkama įmonė galėtų gintis ne tik dėl pažeidimo konstatavimo, bet taip pat dėl naujos baudos skyrimo. Šią išvadą patvirtina Komisijos pranešimas dėl bylų, susijusių su [SESV] 101 ir 102 straipsniais, nagrinėjimo geriausios patirties (OL C 308, 2011, p. 6; toliau – Pranešimas dėl geriausios patirties) ir už konkurenciją atsakingo Komisijos nario pareiškimai. Be to, naujo pranešimo apie kaltinimus parengimas atitiktų Komisijos sprendimų praktiką į šią bylą panašiose bylose, kai Europos Sąjungos teismas panaikino sprendimą.
- 37 Ieškovė priduria, kad pagal teismo praktiką procedūra, vykdoma siekiant pakeisti anuliuotą procedūrą, iš esmės turi būti tęsiama tiksliai nuo to momento, nuo kurio padarytas pažeidimas. Nagrinėjamu atveju klaida, kuria pateisintas 2007 m. sprendimo panaikinimas, yra materialinės teisės klaida, kuri neišvengiamai turėjo įtakos to sprendimo parengiamųjų priemonių galiojimui, o tai reiškia, kad reikėjo pateikti naują pranešimą apie kaltinimus.
- 38 Komisija mano, kad dėl to, jog ji nepateikė naujų įrodymų prieš ieškovę, nagrinėjamu atveju nereikėjo pateikti naujo pranešimo apie kaltinimus.
- 39 Pagal teismo praktiką pranešime apie kaltinimus pakankamai aiškiai, nors ir apibendrintai, reikia nurodyti kaltinimus, kad suinteresuotieji asmenys iš tikrųjų sužinotų, dėl kokių veiksmų Komisija juos kaltina. Iš esmės tik įvykdžius šią sąlygą pranešimu apie kaltinimus gali būti atlikta Sąjungos teisės aktu

jam skirta funkcija – pateikti įmonėms visą būtiną informaciją, kad jos galėtų veiksmingai gintis, kol Komisija priims galutinį sprendimą (žr. 2006 m. kovo 15 d. Sprendimo *BASF / Komisija*, T-15/02, Rink., EU:T:2006:74, 46 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

- 40 Kalbant apie teisės į gynybą įgyvendinimą atsižvelgiant į baudų skyrimą, pažymėtina, jog iš nusistovėjusios teismo praktikos matyti, kad Komisija laikosi savo pareigos paisyti įmonių teisės būti išklausytoms, jei pranešime apie kaltinimus aiškiai nurodo, kad spęs klausimą, ar atitinkamoms įmonėms turi būti skirtos baudos, ir nurodo baudos skyrimui galinčias daryti įtaką pagrindines faktines ir teisines aplinkybes, pavyzdžiui, pažeidimo sunkumą ir trukmę, taip pat tai, ar tariamas pažeidimas buvo padarytas „tyčia, ar dėl neatsargumo“. Taip ji suteikia įmonėms būtiną informaciją gynybai ne tik dėl pažeidimo konstatavimo, bet ir dėl baudos skyrimo (žr. šio sprendimo 39 punkte minėto Sprendimo *BASF / Komisija*, EU:T:2006:74, 48 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).
- 41 Tokiomis aplinkybėmis, kadangi Komisija nurodė faktines ir teisines aplinkybes, kuriomis remsis skaičiuodama baudų dydį, ji neprivalo patikslinti, kaip kiekviena iš šių aplinkybių pasinaudos ji nustatydama. Duomenų apie ketinamų skirti baudų dydį pateikimas pranešime apie kaltinimus, kai įmonėms nesuteikta galimybė pareikšti savo nuomonę dėl joms pateiktų kaltinimų, būtų netinkamas Komisijos sprendimo paankstinimas (žr. šio sprendimo 39 punkte minėto Sprendimo *BASF / Komisija*, EU:T:2006:74, 62 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).
- 42 Šioje byloje neginčijama, kad prieš priimant 2007 m. sprendimą 2006 m. balandžio 20 d. ieškovei buvo išsiųstas pranešimas apie kaltinimus (toliau – 2006 m. pranešimas apie kaltinimus). Atsižvelgiant į tai, jog ginčijamame sprendime aiškiai numatyta, kad juo iš dalies keičiamas 2007 m. sprendimas, jo priėmimo procedūra tęsiama procedūra, pasibaigusi 2007 m. sprendimo priėmimu. Tokiomis aplinkybėmis, siekiant patikrinti, ar vykstant procedūrai, pasibaigusiai ginčijamo sprendimo priėmimu, paisyta ieškovės teisės į gynybą, gali būti atsižvelgta į 2006 m. pranešimo apie kaltinimus turinį, jeigu jis nebuvo užginčytas šio sprendimo 8 punkte minėtu Sprendimu *Toshiba / Komisija* (EU:T:2011:343).
- 43 Šiuo atžvilgiu 2006 m. pranešimo apie kaltinimus 9.2 punkte Komisija aiškiai pareiškė ketinanti minėto dokumento adresatams skirti baudas (408 konstatuojamoji dalis) ir nurodė esminius veiksnus, į kuriuos atsižvelgiama nustatant šių baudų dydį (409–416 konstatuojamosios dalys), visų pirma pažeidimo sunkumą, tai, ar jis tyčinis ir ilgalaikis, kartelio slaptumą ir organizuotumą, jo geografinę aprėptį, skirtingų įmonių padaryto pažeidimo santykinę reikšmę, ypač dėl jų dalyvavimo trukmės ir jų svarbos SIDI rinkoje, ir siekį užtikrinti atgrasomąjį baudų poveikį.
- 44 Taigi, priešingai, nei per teismo posėdį tvirtino ieškovė, 2006 m. pranešimu apie kaltinimus įvykdyti šio sprendimo 40 punkte nurodytoje teismo praktikoje nustatyti reikalavimai dėl teisės į gynybą paisymo.
- 45 Be to, nors šio sprendimo 8 punkte minėtu Sprendimu *Toshiba / Komisija* (EU:T:2011:343) buvo panaikintas 2007 m. sprendimas tiek, kiek ieškovei skirta bauda, juo nebuvo paneigtas su baudos dydžio apskaičiavimu susijusių teisinių ir faktinių aplinkybių, išdėstytų 2006 m. pranešime apie kaltinimus ir apibendrintų šio sprendimo 43 punkte, tikrumas, reikšmingumas ar pagrįstumas.
- 46 Kalbant konkrečiai, Bendrasis Teismas nekritikavo nei Komisijos siekio užtikrinti atgrasomąjį baudų poveikį, nei jos sprendimo atspindėti skirtingų įmonių padaryto pažeidimo santykinę reikšmę, kiek tai susiję su jų svarba SIDI rinkoje, nes jis tik pažymėjo, kad nagrinėjamos bylos aplinkybėmis nebuvo pateisinama pastarąjį veiksma grįsti skirtingais referenciniais metais skirtingoms įmonėms.
- 47 Todėl šio sprendimo 8 punkte minėtame Sprendime *Toshiba / Komisija* (EU:T:2011:343) padarytos išvados neužkerta kelio atsižvelgti į 2006 m. pranešime apie kaltinimus nurodytą informaciją, susijusią su baudos dydžio nustatymu tikrinant, ar vykdant procedūrą, pasibaigusią ginčijamo sprendimo priėmimu, paisyta ieškovės teisės į gynybą.

- 48 Kitais argumentais, kuriuos ieškovė pateikė antrojo pagrindo pirmai daliai pagrįsti, negali būti paneigta ši išvada.
- 49 Taigi ieškovė nurodo teismo praktiką, pagal kurią reikalaujama pateikti pranešimą apie kaltinimus, kad atitinkama įmonė galėtų gintis ne tik dėl pažeidimo konstatavimo, bet taip pat dėl baudos skyrimo, kuris nebuvo paminėtas ankstesniame pranešime apie kaltinimus (2000 m. kovo 15 d. Sprendimo *Cimenteries CBR ir kt. / Komisija*, T-25/95, T-26/95, T-30/95–T-32/95, T-34/95–T-39/95, T-42/95–T-46/95, T-48/95, T-50/95–T-65/95, T-68/95–T-71/95, T-87/95, T-88/95, T-103/95 ir T-104/95, Rink., EU:T:2000:77, 480 punktas).
- 50 Ši teismo praktika susijusi su atveju, kai galutiniame sprendime Komisija skyrė baudas ir įmonėms, ir profesinėms asociacijoms, nors pranešime apie kaltinimus buvo nurodytas tik Komisijos ketinimas skirti baudas įmonėms. Taigi atitinkamų profesinių asociacijų teisė į gynybą buvo pažeista, nes vykstant administracinei procedūrai joms nebuvo pasiūlyta pateikti pastabų dėl galimo Komisijos įgaliojimų joms skirti baudą įgyvendinimo (šio sprendimo 49 punkte minėto Sprendimo *Cimenteries CBR ir kt. / Komisija*, EU:T:2000:77, 480 punktas).
- 51 Priešingai, nagrinėjamu atveju 2006 m. pranešimo apie kaltinimus 408 konstatuojamojoje dalyje aiškiai paminėtas Komisijos ketinimas skirti baudas minėto dokumento adresatams, įskaitant ieškovę. Todėl šio sprendimo 49 punkte minėtas Sprendimas *Cimenteries CBR ir kt. / Komisija* (EU:T:2000:77) buvo priimtas iš tikrųjų skirtingomis faktinėmis aplinkybėmis, taigi juo negali būti patvirtintas ieškovės argumentų pagrįstumas.
- 52 Tokia pati išvada turi būti padaryta dėl tariamos Komisijos sprendimų praktikos, apimančios tris sprendimus.
- 53 Iš tiesų, kalbant apie 1994 m. vasario 16 d. Komisijos sprendimą 94/215/EAPB, pakartotinai priimtą 2006 m. lapkričio 8 d. (byla COMP/38.907 – Plieno sijelės), pažymėtina, jog naujas pranešimas apie kaltinimus turėjo būti išsiųstas dėl to, kad ankstesnis pranešimas apie kaltinimus buvo išsiųstas *TradeArbed SA*, nors galiausiai bauda buvo skirta patronuojančiajai bendrovei *Arbed SA*. Dėl 1998 m. sausio 21 d. Komisijos sprendimo 98/247/EAPB, pakartotinai priimto 2006 m. gruodžio 20 d. (byla COMP/39.234 – Papildomas lydinio mokestis, pakartotinas sprendimas), reikia pažymėti, jog neteisėta buvo tai, kad galutiniame sprendime *ThyssenKrupp Stainless AG* buvo pripažinta atsakinga už *Thyssen Stahl AG* dalyvavimą kartelyje, ir šis kaltinimas nebuvo iš anksto numatytas pranešime apie kaltinimus, taigi *ThyssenKrupp Stainless* negalėjo šiuo atžvilgiu apsiginti. Kalbant apie 2001 m. gruodžio 20 d. Komisijos sprendimą, pakartotinai priimtą 2010 m. birželio 23 d. (byla COMP/36.212 – Savaiminio kopijavimo popierius), pažymėtina, jog neteisėtumas, priešingai, buvo susijęs su tuo, kad *Bolloré SA*, remdamasi ankstesniu pranešimu apie kaltinimus, negalėjo numatyti, kad Komisija ketina remtis jos tiesioginiu dalyvavimu kartelyje, o ne tik jos dukterinės bendrovės *Copigraph* dalyvavimu.
- 54 Taigi trimis atvejais naujas pranešimas apie kaltinimus buvo išsiųstas dėl to, kad Komisija nusprendė inkriminuoti įmonėms elgesį, kuris nebuvo nurodytas ankstesniame pranešime apie kaltinimus. Taip nėra nagrinėjamu atveju ir, beje, ieškovė to neginčija.
- 55 Kalbant apie Pranešimą dėl geriausios patirties, pažymėtina, kad punktai dėl pranešimo apie kaltinimus turinio, kiek tai susiję su baudų skyrimu, suformuluoti taip:

„84. Prieštaravimo pareiškime [Pranešime apie kaltinimus] bus aiškiai nurodyta, ar Komisija ketina skirti įmonėms baudas, jeigu prieštaravimai [kaltinimai] būtų pripažinti pagrįstais (Reglamento (EB) Nr. 1/2003 23 straipsnis). Tokiais atvejais prieštaravimo pareiškime [pranešime apie kaltinimus] bus nurodyti atitinkami Baudų nustatymo gairėse nustatyti principai. Prieštaravimo pareiškime [Pranešime apie kaltinimus] Komisija nurodys esmines faktines aplinkybes ir teisės klausimus, kuriais remiantis gali būti paskirta bauda, pvz., pažeidimo trukmę

ir sunkumą ir kad pažeidimas buvo padarytas tyčia ar dėl aplaidumo. Prieštaravimo pareiškime [Pranešime apie kaltinimus] taip pat bus gana tiksliai nurodyta, kad tam tikros aplinkybės gali būti pripažintos sunkinančiomis arba, kiek tai įmanoma, lengvinančiomis.

85. Nors šiuo atžvilgiu nėra teisiškai įpareigota, Komisija, siekdama didesnio skaidrumo, stengsis į prieštaravimo pareiškimą [pranešimą apie kaltinimus] (naudodamasi turima informacija) įtraukti papildomus dalykus, turinčius reikšmės paskesniai baudų apskaičiavimui, įskaitant atitinkamus pardavimo duomenis, į kuriuos reikės atsižvelgti, ir metus, į kuriuos bus atsižvelgiama vertinant tokio pardavimo apimtį. Tokia informacija šalims gali būti pateikta ir jau pateikus prieštaravimo pareiškimą [pranešimą apie kaltinimus]. Abiem atvejais šalims bus suteikta galimybė dėl jos pateikti pastabas.“
56. Pirmiausia, kaip teigia Komisija, Pranešimo dėl geriausios patirties 7 punkte aiškiai nurodyta, kad „[minėtu] pranešimu nesukuriama jokių naujų teisių ar pareigų ir juo nepakeičiamos jokios iš [SESV], Reglamento (EB) Nr. 1/2003, Įgyvendinimo reglamento ir Europos Sąjungos Teisingumo Teismo praktikos kylančios teisės ar pareigos“. Taigi Pranešimas dėl geriausios patirties bet kuriuo atveju negali nukrypti nuo šio sprendimo 39–41 punktuose nurodytos teismo praktikos.
57. Be to, tokia pati išvada juo labiau galioja kalbant apie Pranešimo dėl geriausios patirties 85 punkte nurodytus elementus, nes Komisija aiškiai pažymėjo, kad jų nurodymas pranešime apie kaltinimus nesusijęs su teisine pareiga ir kad bet kuriuo atveju ji galėjo apie juos pranešti atitinkamoms įmonėms vėliau.
58. Galiausiai, Pranešimo dėl geriausios patirties 84 punkte nurodyti elementai atitinka šio sprendimo 39–41 punktuose minėtoje teismo praktikoje minėtus elementus. Tokiomis aplinkybėmis iš šio sprendimo 43 ir 44 punktuose atlikto nagrinėjimo matyti, kad 2006 m. pranešimu apie kaltinimus tenkinami Pranešimo dėl geriausios patirties 84 punkte nustatyti reikalavimai.
59. Taigi išnagrinėjus Pranešimą dėl geriausios patirties nepatvirtinami ieškovės teiginiai.
60. Tas pats pasakytina apie 2011 m. balandžio 14 d. už konkurenciją atsakingo Komisijos nario pareiškimus, kuriuos nurodė ieškovė. Iš tiesų, viena vertus, tokie pareiškimai negali būti privalomi Komisijai priimant sprendimus skirti baudas už konkurencijos teisės normų pažeidimą. Kita vertus, minėto Komisijos nario pozicija, kaip ją išdėstė ieškovė, pabrėžiamas būsimas politinio pobūdžio įsipareigojimas ir ja neišreiškiama galiojanti privaloma teisės norma.
61. Ieškovė taip pat teigia, jog klaida, kuria pateisintas 2007 m. sprendimo panaikinimas, yra materialinės teisės klaida, kuri neišvengiamai turėjo įtakos to sprendimo parengiamųjų priemonių galiojimui, o tai, jos nuomone, reiškia, kad reikėjo pateikti naują pranešimą apie kaltinimus.
62. Tačiau ieškovė nepatikslinka, kaip 2007 m. sprendimo parengiamosios priemonės šio sprendimo 8 punkte minėtu Sprendimu *Toshiba / Komisija* (EU:T:2011:343) buvo pripažintos netinkamomis.
63. Be to, bet kuriuo atveju, kaip jau buvo iš esmės pažymėta šio sprendimo 45 ir 46 punktuose, šio sprendimo 8 punkte minėtame Sprendime *Toshiba / Komisija* (EU:T:2011:343) pateikta kritika nebuvo susijusi nei su ieškovės padaryto pažeidimo faktinių aplinkybių nustatymu ir teisiniu vertinimu, nei su veiksniais, į kuriuos turi būti atsižvelgta apskaičiuojant baudos dydį, nustatymu. Bendrasis Teismas tik kritikavo referencinių duomenų, kurie turėjo būti panaudoti atliekant tikslų apskaičiavimą, pasirinkimą, todėl tas pasirinkimas yra vienintelė parengiamoji priemonė, kuri šio sprendimo 8 punkte minėtu Sprendimu *Toshiba / Komisija* (EU:T:2011:343) galėjo būti pripažinta netinkama. Iš šio sprendimo 39–41 punktuose minėtos teismo praktikos matyti, kad šis apskaičiavimas neturi būti atliktas pranešime apie kaltinimus, nes pakanka nurodyti reikšmingus veiksnius atsižvelgiant į

atitinkamų įmonių teisę į gynybą. Todėl pateikiant su parengiamosiomis priemonėmis susijusį argumentą taip pat neįrodoma, kad nagrinėjimu atveju reikėjo pateikti naują pranešimą apie kaltinimus.

64 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia padaryti išvadą, jog, pirma, 2006 m. pranešime apie kaltinimus ieškovei buvo pateikta visa būtina informacija, kad ji galėtų veiksmingai gintis, įskaitant informaciją dėl baudos skyrimo, antra, šios informacijos tikrumas, reikšmingumas ir pagrįstumas nebuvo paneigtas šio sprendimo 8 punkte minėtu Sprendimu *Toshiba / Komisija* (EU:T:2011:343) ir, galiausiai, ginčijamame sprendime Komisija nepateikė naujų įrodymų prieš ieškovę, palyginti su 2006 m. pranešime apie kaltinimus nurodytus įrodymus.

65 Tokiomis aplinkybėmis Komisija neturėjo išsiųsti ieškovei naujo pranešimo apie kaltinimus, o tai reiškia, kad reikia atmesti antrojo pagrindo pirmą dalį.

– Dėl antrojo pagrindo antros dalies, susijusios su ieškovės teisės būti išklausytai pažeidimu, kiek tai susiję su papildomu dydžiu

66 Antrojo pagrindo antroje dalyje ieškovė tvirtina, kad buvo pažeista jos teisė į gynybą, nes rašte, kuriame išdėstytos faktinės aplinkybės, nebuvo įvertinti visi svarbūs skirtos baudos dydžio apskaičiavimo elementai, nepaisant Komisijos pareigos atliekant šį vertinimą pateikti kuo daugiau informacijos apie šio apskaičiavimo metodą.

67 Iš tiesų rašte, kuriame išdėstytos faktinės aplinkybės, neaptartas Komisijos ketinimas skirti papildomą 4,65 mln. EUR baudos dydį, gautą pritaikius šio sprendimo 20 punkte nurodytą ieškovei nustatytą atgrasomąjį koeficientą už TM T&D veiklos laikotarpį (toliau – papildomas dydis).

68 Todėl ieškovė tvirtina, jog negalėjo pateikti pastabų dėl papildomo dydžio taikymo, nurodyto ginčijamo sprendimo 78 punkte, o tai reiškia, kad Komisija pažeidė jos teisę į gynybą.

69 Be to, ieškovė mano, kad papildomas dydis, be baudos TM T&D skyrimo, nustatytas klaidingai.

70 Komisija ginčija ieškovės argumentų pagrįstumą.

71 Kalbant apie su teisės į gynybą pažeidimu susijusį kaltinimą, reikia priminti, jog pagal teismo praktiką siekiant jos paisyti reikia, kad suinteresuotajam asmeniui per administracinę procedūrą būtų suteikta galimybė veiksmingai pareikšti savo nuomonę dėl nurodytų faktų ir aplinkybių tikrumo ir reikšmingumo, taip pat dėl dokumentų, kuriais Komisija grindžia savo teiginį, kad buvo padarytas Sutarties pažeidimas (2004 m. sausio 7 d. Sprendimo *Aalborg Portland ir kt. / Komisija*, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P ir C-219/00 P, Rink., EU:C:2004:6, 66 punktas).

72 Be to, šio sprendimo 40 punkte jau buvo priminta, kad Komisija laikosi savo pareigos paisyti įmonių teisės būti išklausytoms, jei pranešime apie kaltinimus aiškiai nurodo, kad spręs klausimą, ar atitinkamoms įmonėms turi būti skirtos baudos, ir nurodo baudos skyrimui galinčias daryti įtaką pagrindines faktines ir teisineis aplinkybes, nes taip ji suteikia įmonėms būtiną informaciją gynybai ne tik dėl pažeidimo konstatavimo, bet ir dėl baudos skyrimo (žr. šio sprendimo 39 punkte minėto Sprendimo *BASF / Komisija*, EU:T:2006:74, 48 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).

73 Nagrinėjamu atveju iš ginčijamo sprendimo 78 punkto aiškiai matyti, kad papildomu dydžiu siekiama užtikrinti ieškovei skirtos baudos atgrasomąjį poveikį. Kaip konstatuota šio sprendimo 43 punkte, siekis užtikrinti atgrasomąjį baudos poveikį buvo pakankamai aptartas 2006 m. pranešimo apie kaltinimus, į kurį galima atsižvelgti šioje byloje (žr. šio sprendimo 42 punktą), 9.2 punkte. Todėl Komisija laikėsi šio sprendimo 40 ir 72 punktuose nurodytoje teismo praktikoje nustatytų reikalavimų dėl papildomo dydžio.

- 74 Tačiau ši išvada neturi įtakos tam, kad išsiuntusi pranešimą apie kaltinimus Komisija pagal šio sprendimo 71 punktą turėjo pateikti ieškovei papildomos informacijos apie ketinimo užtikrinti atgrasomąją baudos poveikį įgyvendinimo tvarką, kad ši galėtų veiksmingai pareikšti savo nuomonę šiuo klausimu, taip pat ir dėl papildomo dydžio skyrimo.
- 75 Vis dėlto, priešingai, nei teigia ieškovė, kadangi raštas, kuriame išdėstytos faktinės aplinkybės, neturi ypatingo procesinio statuso, Komisijai nebūtina paaiškinti nagrinėjamų elementų būtent šiame dokumente. Veikiau reikia patikrinti, ar, atsižvelgiant į visos procedūros, pasibaigusios ginčijamo sprendimo priėmimu, eigą, ieškovė turėjo pakankamą galimybę suprasti šį ketinimą ir į jį atsakyti.
- 76 Pirma, šiuo klausimu reikia pažymėti, kad šiomis aplinkybėmis reikšmingi aspektai išplaukia iš 2007 m. sprendimo. To sprendimo 491 konstatuojamojoje dalyje nustatytas ieškovei taikytinas atgrasomasis koeficientas, o jo 503 konstatuojamojoje dalyje aiškiai numatyta, priešingai, nei per teismo posėdį tvirtino ieškovė, kad papildomas dydis, apskaičiuojamas remiantis tuo pačiu koeficientu, bus skirtas ieškovei už TM T&D veiklos laikotarpį. Taigi, atsižvelgiant į šias konstatuojamąsias dalis pažymėtina, kad ieškovė galėjo suprasti, kad Komisija ketina užtikrinti atgrasomąją baudos poveikį taip pat ir dėl TM T&D veiklos laikotarpio.
- 77 Antra, šio sprendimo 8 punkte minėtame Sprendime *Toshiba / Komisija* (EU:T:2011:343) nenurodyta nieko, kas neleistų manyti, kad Komisijos sprendimas užtikrinti ieškovei skirtos baudos atgrasomąją poveikį ir dėl TM T&D veiklos laikotarpio yra neteisėtas ar netinkamas, nes tame sprendime šis klausimas nenagrinėjamas.
- 78 Trečia, rašto, kuriame išdėstytos faktinės aplinkybės, 20 punkte Komisija nurodė, kad naujame sprendime, kuris turi būti priimtas paskelbus šio sprendimo 8 punkte minėtą Sprendimą *Toshiba / Komisija* (EU:T:2011:343), ji neketina pateikti naujų kaltinimų ieškovei ir kad nauja bauda turi būti apskaičiuota remiantis faktinių aplinkybių įvertinimu, atliktu 2007 m. sprendime, kartu laikantis principų, nustatytų šio sprendimo 8 punkte minėtame Sprendime *Toshiba / Komisija* (EU:T:2011:343) ir 2011 m. liepos 12 d. Sprendime *Mitsubishi Electric / Komisija* (T-133/07, Rink., EU:T:2011:345). Rašto, kuriame išdėstytos faktinės aplinkybės, 22, 31 ir 32 punktuose Komisija priminė savo ketinimą nustatyti pakankamai didelę baudą, kad būtų užtikrintas jos atgrasomasis poveikis, ir nurodė, kad jos vertinimas šiuo atžvilgiu turi būti pagrįstas ieškovės ir *Melco* bendra apyvarta. Rašto, kuriame išdėstytos faktinės aplinkybės, 21 ir 41 punktuose Komisija pasiūlė ieškovei ir *Melco* pateikti pastabas, ypač dėl apskaičiavimo metodo ir reikšmingų kriterijų, ir nustatė terminą, per kurį jos turi tai padaryti.
- 79 Taigi, susipažinusi su raštu, kuriame išdėstytos faktinės aplinkybės, ieškovė galėjo suprasti, pirma, kad, kiek 2007 m. sprendime skirtos baudos dydžio apskaičiavimo kriterijai yra suderinami su šio sprendimo 8 punkte minėtu Sprendimu *Toshiba / Komisija* (EU:T:2011:343), jie bus išdėstyti sprendime, kuris bus priimtas, ir, antra, kad į šiuos kriterijus įeina siekis užtikrinti atgrasomąją baudos poveikį. Kadangi dėl to paties siekio 2007 m. sprendime Komisija skyrė ieškovei papildomą dydį už TM T&D veiklos laikotarpį, ieškovė galėjo suprasti, kad Komisija gali jai skirti analogišką papildomą dydį ginčijamame sprendime.
- 80 Šiuo klausimu ieškovė tvirtina, kad rašto, kuriame išdėstytos faktinės aplinkybės, 31 ir 32 punktuose nenurodytas 2007 m. sprendimas, kiek tai susiję su papildomo dydžio skyrimu, nors jame tai buvo padaryta dėl kitų baudos dydžio apskaičiavimo aspektų, ypač jo 26 ir 39 punktuose.
- 81 Nesant reikalo nagrinėti šio argumento priimtinumą, kurį ginčija Komisija, pakanka pažymėti, kaip nurodyta šio sprendimo 78 ir 79 punktuose, jog aplinkybė, kad priimsimas sprendimas turėjo būti kiek įmanoma pagrįstas 2007 m. sprendime išdėstytais kriterijais, aiškiai matyti iš rašto, kuriame išdėstytos faktinės aplinkybės, visų pirma iš jo 20 punkto, nors minėto rašto 31 ir 32 punktuose aiškiai nenurodytas 2007 m. sprendimas.

- 82 Ketvirta, pastabų dėl rašto, kuriame išdėstytos faktinės aplinkybės, 21 ir 22 punktuose ieškovė nurodė jai taikytiną atgrasomąjį koeficientą ir nekėlė klausimo dėl laikotarpio, už kurį jis turi būti taikomas. Taigi ieškovės pastabose dėl rašto, kuriame išdėstytos faktinės aplinkybės, nenurodytas netikrumas dėl šio laikotarpio nustatymo.
- 83 Penkta, šalys nesutaria dėl klausimo, ar per 2012 m. birželio 12 d. susitikimą buvo iškeltas klausimas dėl atgrasomojo koeficiento taikymo už TM T&D veiklos laikotarpį. Komisija tvirtina, kad taip buvo, ir remiasi savo parengtu šio susitikimo vidaus protokolu. Ieškovė prieštarauja Komisijos aiškinimui ir remiasi jos advokatų įvykus minėtam susitikimui parengta santrauka, kuri buvo pridėta prie jos 2015 m. balandžio 15 d. rašto.
- 84 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad nors Komisijos vidaus protokolo trečiame puslapyje esančioje antroje įtraukoje pateikta ištrauka, kuri galbūt galėtų būti aiškinama kaip nuoroda į atgrasomojo koeficiento taikymą už TM T&D veiklos laikotarpį, ši ištrauka nėra suformuluota pakankamai aiškiai, kaip pripažino pati Komisija, o tai reiškia, jog Bendrasis Teismas negali į ją atsižvelgti.
- 85 Tiek iš kitų Komisijos vidaus protokolo dalių, suformuluotų aiškiai ir tiksliai, tiek iš ieškovės advokatų parengtos santraukos, į kurią galima atsižvelgti, nes ja pareiškama nuomonė dėl Komisijos teiginių, pateiktų atsakant į Bendrojo Teismo klausimus (šiuo klausimu žr. 2005 m. balandžio 14 d. Sprendimo *Gaki-Kakouri / Teisingumo Teismas*, C-243/04 P, EU:C:2005:238, 32 punktą), aiškiai matyti, kad, Komisijos nuomone, nereikėjo keisti 2007 m. sprendime naudotų baudos dydžio apskaičiavimo kriterijų, kurių Bendrasis Teismas nekritikavo, ir kad dėl to vienintelis metodo pakeitimas turėjo būti susijęs su referenciniais metais. Kaip konstatuota šio sprendimo 76 ir 77 punktuose, 2007 m. sprendime Komisija pritaikė atgrasomąjį koeficientą TM T&D veiklos laikotarpiui ir vėliau Bendrasis Teismas nekritikavo šio baudos dydžio apskaičiavimo elemento.
- 86 Tokiomis aplinkybėmis reikia pripažinti, jog per 2012 m. birželio 12 d. susitikimą pareikšta pozicija, kaip ji atspindėta vidaus protokole ir ieškovės advokatų parengtoje santraukoje, patvirtina kitus reikšmingus aspektus, iš kurių matyti, kad ji ketino taikyti atgrasomąjį koeficientą TM T&D veiklos laikotarpiui, taigi ir skirti ieškovei papildomą dydį.
- 87 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia padaryti išvadą, kad pateikus 2006 m. pranešimą apie kaltinimus ieškovė žinojo, kad Komisija ketina užtikrinti skirtos baudos atgrasomąjį poveikį. Bent jau nuo 2007 m. sprendimo priėmimo ji galėjo suprasti, jog šis ketinimas reiškia, kad bus skirtas papildomas dydis už TM T&D veiklos laikotarpį. Šis ketinimas nebuvo ginčijamas šio sprendimo 8 punkte minėtame Sprendimu *Toshiba / Komisija* (EU:T:2011:343) ir buvo vėl patvirtintas rašte, kuriame išdėstytos faktinės aplinkybės, ir per 2012 m. birželio 12 d. susitikimą.
- 88 Tokiomis aplinkybėmis remiantis ieškovės argumentais negalima įrodyti, kad buvo pažeista jos teisė į gynybą, kiek tai susiję su Komisijos ketinimu jai skirti papildomą dydį. Todėl reikia atmesti antrą dalį, kiek ji susijusi su minėtos teisės pažeidimu.
- 89 Kadangi ieškovė taip pat tvirtina, jog skyrus papildomą dydį padaryta klaida, reikia pažymėti, kad jos argumentas yra nereikšmingas nagrinėjant šį pagrindą, nes juo nesiekama įrodyti, kad pažeista jos teisė į gynybą.
- 90 Be to, bet kuriuo atveju šiuo klausimu ieškovė tik pažymi, kad dėl to, jog ginčijamu sprendimu „*Toshiba*“ ir „TM T&D“ buvo skirtos skirtingos baudos, papildomas dydis negalėjo būti skirtas kartu su antra bauda, nes TM T&D buvo atskiras nuo savo akcininkų subjektas ir jos apyvarta nebuvo pakankamai didelė, kad būtų galima pateisinti atgrasomojo koeficiento taikymą. Tačiau šis argumentas grindžiamas klaidinga prielaida, nes ginčijamu sprendimu buvo skirtos ne atskiros baudos „ieškovei“ ir „TM T&D“, bet viena bauda ieškovei dėl jos dalyvavimo darant pažeidimą. Be to, aplinkybė, jog dalis

ieškovei skirtos baudos atitinka TM T&D veiklos laikotarpį, visiškai nereikia, kad ta baudos dalis negali būti padidinta papildomu dydžiu siekiant užtikrinti atgrasomąjį poveikį ieškovei, kuri buvo pripažinta atsakinga už TM T&D padarytą pažeidimą.

- 91 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia atmesti antrojo pagrindo antrą dalį, taigi ir visą šį pagrindą.

Dėl ketvirtojo pagrindo, susijusio su pareigos motyvuoti nesilaikymu

- 92 Nurodydama ketvirtąjį pagrindą ieškovė tvirtina, kad Komisija nepakankamai teisiškai motyvavo TM T&D nustatytą pradinį dydį, ginčijamame sprendime naudotą apskaičiuojant ieškovei skirtos baudos pradinį dydį, su TM T&D veiklos laikotarpiu susijusią baudą ir papildomą dydį. Šiuo klausimu ieškovė pažymi, kad pagrindas, kuriuo remdamasi Komisija apskaičiavo TM T&D taikytiną 31 000 000 EUR pradinį dydį, nebuvo paaiškintas 2007 m. sprendime ir kad ginčijamame sprendime nurodytas tas pats dydis be jokio papildomo paaiškinimo. Todėl nustatydama TM T&D taikytiną pradinį dydį Komisija veikė savavališkai ir nesilaikė pareigos motyvuoti.

- 93 Komisija ginčija ieškovės argumentų pagrįstumą.

- 94 Pagal teismo praktiką SESV 296 straipsnyje reikalaujama motyvavimu turi būti aiškiai ir nedviprasmiškai atskleisti aktą priėmusios institucijos argumentai, kad suinteresuotieji asmenys žinotų priežastis, dėl kurių imtasi priemonės, o Sąjungos teismas galėtų vykdyti kontrolę (pagal analogiją žr. 2003 m. rugsėjo 18 d. Sprendimo *Volkswagen / Komisija*, C-338/00 P, Rink., EU:C:2003:473, 124 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką). Nors pagal SESV 296 straipsnį Komisija privalo nurodyti faktines ir teisines aplinkybes, nuo kurių priklauso sprendimo pagrįstumas, ir teisinius argumentus, kuriais remdamasi priėmė tą sprendimą, pagal tą nuostatą nereikalaujama, kad ji aptartų visus faktinius ir teisinius aspektus, kurie buvo svarstomi per administracinę procedūrą (pagal analogiją žr. minėto Sprendimo *Volkswagen / Komisija*, EU:C:2003:473, 127 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką). Reikalavimas motyvuoti turi būti vertinamas atsižvelgiant į konkretaus atvejo aplinkybes, ypač į akto turinį, motyvų, kuriais remiamasi, pobūdį ir į interesą gauti paaiškinimą, kurį asmenys, kuriems šis aktas skirtas, arba kiti asmenys, su kuriais šis aktas tiesiogiai ir konkrečiai susijęs, gali turėti (žr. 1998 m. balandžio 2 d. Sprendimo *Komisija / Sytraval ir Brink's France*, C-367/95 P, Rink., EU:C:1998:154, 63 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką). Minėta teismo praktika pagal analogiją taikoma Komisijos sprendimams, kuriais konstatuojamas Europos ekonominės erdvės susitarimo 53 straipsnio 1 dalies pažeidimas.

- 95 Atsižvelgiant į tai reikia priminti, jog ginčijamame sprendime aiškiai numatyta, kad juo iš dalies keičiamas 2007 m. sprendimas, kiek tai susiję su ieškovei ir *Melco* skirtomis baudomis. Tokiomis aplinkybėmis, kiek 2007 m. sprendimo motyvai nebuvo paneigti šio sprendimo 8 punkte minėtu Sprendimu *Toshiba / Komisija* (EU:T:2011:343) ir neprieštarauja ginčijamo sprendimo tekstui, į juos galima atsižvelgti nagrinėjant šį pagrindą.

- 96 Šiuo atžvilgiu ginčijamo sprendimo 57–61 konstatuojamosiose dalyse Komisija konstatavo, jog dėl to, kad atitinkamas pažeidimas yra labai sunkus, reikia taikyti skirtingą požiūrį, kad būtų atspindėtos nevienodos skirtingų įmonių galimybės padaryti didelę žalą konkurencijai. Ji laikėsi nuomonės, kad šis skirtingas požiūris turi būti įgyvendinamas pradinius dydžius suskirstant į kategorijas pagal skirtingų įmonių, dalyvavusių darant pažeidimą, pateiktus duomenis apie 2003 m. su SIDI susijusią pasaulinę apyvartą. Darydama nuorodą į 2007 m. sprendimo 484–488 konstatuojamosiose dalyse nustatytą suskirstymo į kategorijas tvarką, ginčijamo sprendimo 61 konstatuojamojoje dalyje Komisija pažymėjo, kad atsižvelgiant į TM T&D pasaulinę apyvartą, susijusią su SIDI, ji priskiriama prie antros kategorijos, o tai reiškia, kad jai taikytinas hipotetinis pradinis dydis yra 31 000 000 EUR.

- 97 Be to, 2007 m. sprendimo 483 konstatuojamojoje dalyje nurodyta, kad kategorijos buvo nustatytos taip, kad skirtumai tarp prie tos pačios kategorijos priskirtų įmonių užimamų SIDI rinkos dalių būtų mažesni už skirtumus tarp prie skirtingų kategorijų priskirtų įmonių rinkos dalių.
- 98 Tokiomis aplinkybėmis iš Baudų apskaičiavimo gairių 1 punkto A dalies taip pat matyti, kad už labai sunkius pažeidimus galimas pradinis baudos dydis buvo didesnis nei 20 000 000 EUR.
- 99 Atsižvelgdama į šiuos aspektus ieškovė gali suprasti vertinimo aspektus, kuriais remdamasi Komisija galėjo nustatyti ieškovės padaryto pažeidimo sunkumą, o tai reiškia, kad Komisija laikėsi jai tenkančios pareigos motyvuoti ir ypač kad ginčijamame sprendime ji neprivalėjo pateikti išsamesnių paaiškinimų ar skaičių, susijusių su tikslu TM T&D taikytino pradinio dydžio apskaičiavimu (šiuo klausimu žr. 2004 m. balandžio 24 d. Sprendimo *Tokai Carbon ir kt. / Komisija*, T-236/01, T-244/01–T-246/01, T-251/01 ir T-252/01, Rink., EU:T:2004:118, 252 punktą).
- 100 Be to, net jeigu ginčijamame sprendime Komisija nenurodo, dėl kokių priežasčių pasirinko tikslų 31 000 000 EUR skaičių dėl prie antros kategorijos priskirtų įmonių, įskaitant TM T&D, šis pasirinkimas negali būti vertinamas kaip savavališkas ir neperžengia jos turimos diskrecijos šioje srityje ribų (pagal analogiją žr. šio sprendimo 99 punkte minėto Sprendimo *Tokai Carbon ir kt. / Komisija*, EU:T:2004:118, 224 punktą), nes jis buvo padarytas remiantis šio sprendimo 96–98 punktuose nurodytais elementais.
- 101 Tokiomis aplinkybėmis ketvirtąjį pagrindą reikia atmesti.
- Dėl trečiojo pagrindo, susijusio su vienodo požiūrio principo pažeidimu, kiek tai susiję su pradiniu baudos dydžiu
- 102 Nurodydama trečiąjį pagrindą ieškovė tvirtina, kad Komisija pažeidė vienodo požiūrio principą, kai jai skirtą baudą apskaičiavo remdamasi TM T&D nustatytu pradiniu dydžiu, o ne pastarosios įmonės apyvarta.
- 103 Šiuo atžvilgiu ieškovė teigia, kad Komisija, užuot TM T&D nustačiusi hipotetinį pradinį dydį ir jį paskirsčiusi ieškovei ir *Melco*, visų pirma turėjo paskirstyti joms abiem 2003 m. TM T&D apyvartą, paskui apskaičiuoti jų 2003 m. užimtas pasaulinės rinkos dalis remdamasi atitinkamomis jų TM T&D apyvartos dalimis ir galiausiai jas priskirti prie tinkamos pradinių dydžių grupės, apibrėžtos 2007 m. sprendime pagal pasaulinės rinkos dalis. Ieškovė tvirtina, kad tokiu atveju ji būtų buvusi vertinama taip pat kaip Europos gamintojai.
- 104 Grįsdama savo poziciją ieškovė nurodo keturias argumentų grupes.
- 105 Pirma, ji nurodo 2007 m. sprendimą, šio sprendimo 8 punkte minėtą Sprendimą *Toshiba / Komisija* (EU:T:2011:343) ir kai kurias ginčijamo sprendimo ištraukas, iš kurių matyti, kad baudų dydis turėjo būti nustatytas remiantis 2003 m. SIDI pardavimo verte.
- 106 Antra, ieškovė pateikia kelis argumentus, iš esmės susijusius su tariamu sprendimo apskaičiuoti TM T&D taikytiną pradinį dydį ir aplinkybės, kad pačiai ieškovei buvo skirtos baudos, neatitikimu.
- 107 Trečia, ieškovė kritikuoja ginčijamo sprendimo 66 punkte pateiktą Komisijos išvadą, kad taikant jos pasiūlytą metodą reikėtų remtis jos tariama 2001 m. apyvarta.
- 108 Ketvirta, ieškovės teigimu, Komisija atsisakė vadovautis jos pasiūlytu metodu nepateikusi jokių tinkamų motyvų ir, be kita ko, nenurodžiusi priežasčių, dėl kurių minėtas metodas buvo neteisingas ar netinkamas.

- 109 Komisija ginčija ieškovės argumentų pagrįstumą.
- 110 Pirmiausia reikia priminti, jog Komisija turi diskreciją nustatyti baudų dydį, kad paskatintų įmones laikytis konkurencijos taisyklių (žr. šio sprendimo 99 punkte minėto Sprendimo *Tokai Carbon ir kt. / Komisija*, EU:T:2004:118, 216 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).
- 111 Komisija nustato baudos dydį pagal pažeidimo sunkumą ir, jei taikytina, jo trukmę. Pažeidimo sunkumo laipsnis nustatomas remiantis daugeliu veiksnių, pavyzdžiui, konkrečiomis bylos aplinkybėmis, kontekstu ir baudų atgrasomuoju poveikiu. Turi būti atsižvelgiama į tokius objektyvius požymius, kaip antai antikonkurencinių veiksmų turinį ir trukmę, jų skaičių ir intensyvumą, paveiktos rinkos dydį ir žalą viešajai ekonominei tvarkai. Be to, nagrinėjant reikia atsižvelgti į atsakingų įmonių santykinę svarbą, rinkos dalį ir galimą recidyvą (šio sprendimo 71 punkte minėto Sprendimo *Aalborg Portland ir kt. / Komisija*, 89–91 punktai).
- 112 Tačiau kiekvieną kartą nusprendusi skirti baudas pagal konkurencijos teisę Komisija turi laikytis bendrųjų teisės principų, įskaitant vienodo požiūrio principą, kaip jį aiškina Sąjungos teismai (2006 m. rugsėjo 27 d. Sprendimo *Archer Daniels Midland / Komisija*, T-59/02, Rink., EU:T:2006:272, 315 punktas). Pagal nusistovėjusią teismo praktiką, laikantis vienodo požiūrio arba nediskriminavimo principo, reikalaujama panašių situacijų nevertinti skirtingai, o skirtingų – vienodai, nebent toks požiūris būtų objektyviai pagrįstas (žr. 1998 m. gegužės 14 d. Sprendimo *BPB de Eendracht / Komisija*, T-311/94, Rink., EU:T:1998:93, 309 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).
- 113 Šiuo atveju visų pirma pažymėtina, jog ieškovė neginčija, kad referenciniais metais, t. y. 2003 m., ji pati visai nevykdė SIDI pardavimo, nes 2002 m. savo veiklą šiame sektoriuje perdavė TM T&D.
- 114 Ši aplinkybė reiškia, kad bauda ieškovei negalėjo būti apskaičiuota laikantis lygiai tokios pačios tvarkos kaip apskaičiuojant baudą 2007 m. sprendimo adresatams iš Europos šalių, taigi šiuo aspektu jos situacija nebuvo panaši į pastarųjų situaciją.
- 115 Tokiomis aplinkybėmis Komisija teisingai nusprendė TM T&D nustatyti hipotetinį pradinį dydį ir jį paskirstyti jos akcininkėms, o ne paskirstyti TM T&D pasaulinio SIDI pardavimo vertę jos akcininkėms ir nustatyti jų individualius pradinius dydžius remiantis jų atitinkamomis minėto pardavimo dalimis.
- 116 Iš tiesų, kaip matyti iš ginčijamo sprendimo 2 konstatuojamosios dalies ir 2007 m. sprendimo 61 konstatuojamosios dalies, TM T&D buvo bendroji įmonė, visiškai atsakinga už SIDI gamybą ir pardavimą. Taigi TM T&D buvo atskiras nuo jos akcininkių subjektas, nors ir jų kontroliuojamas.
- 117 Ši aplinkybė taip pat išplaukia iš 2007 m. sprendimo 7.2.7 punkto, skirto jo adresatams apibrėžti. Minėto sprendimo 407 ir 435 konstatuojamosiose dalyse ieškovė ir *Melco* kaip akcininkės aiškiai buvo pripažintos atsakingomis už „TM T&D padarytus pažeidimus laikotarpiu nuo 2002 m. spalio 1 d. iki 2004 m. gegužės 11 d.“.
- 118 Ieškovės argumentai negali paneigti šios išvados.
- 119 Pateikdama pirmą argumentų grupę, nurodytą šio sprendimo 105 punkte, ieškovė tvirtina, jog iš 2007 m. sprendimo, šio sprendimo 8 punkte minėto Sprendimo *Toshiba / Komisija* (EU:T:2011:343) ir ginčijamo sprendimo 59, 60, 62 ir 66 konstatuojamųjų dalių matyti, kad baudų dydis turėjo būti apskaičiuotas remiantis jos ir *Melco* individualaus SIDI pardavimo 2003 m. verte.
- 120 Tačiau iš ginčijamo sprendimo 59 ir 60 konstatuojamųjų dalių iš esmės matyti, kad ieškovės atveju bendroji taisyklė, kurios laikytasi 2007 m. sprendime ir kurią šio sprendimo 8 punkte minėtame Sprendime *Toshiba / Komisija* (EU:T:2011:343) pabrėžė Bendrasis Teismas, t. y. 2003 m. naudojimas

kaip referencinių metų apskaičiuojant pardavimo vertę, turi būti taikoma pagal specialią tvarką, nes minėtais metais pati ieškovė visai nevykdė SIDI pardavimo, atsižvelgiant į tai, kad savo veiklą šiame sektoriuje buvo perdavusi TM T&D.

- 121 Šį aiškinimą patvirtina tiek ginčijamo sprendimo 62 ir 66 konstatuojamosios dalys, tiek šio sprendimo 8 punkte minėtas Sprendimas *Toshiba / Komisija* (EU:T:2011:343); pastarajame sprendime Bendrasis Teismas aiškiai nurodo metodą, kurį Komisija taikė ginčijamame sprendime, kaip tinkamą pavyzdį.
- 122 Kalbant apie antrą argumentų grupę, nurodytą šio sprendimo 106 punkte, pažymėtina, jog ieškovė tvirtina, kad Komisija neteisingai remiasi „TM T&D dalyvavimo darant pažeidimą laipsniu“, nes Komisija turėjo apskaičiuoti ne TM T&D, bet jos patronuojančiosioms bendrovėms skirtiną baudą. Tokiomis aplinkybėmis TM T&D apyvartą sudaro ieškovės ir *Melco* su SIDI susijusios apyvartos suma.
- 123 Pirma, kaip matyti iš šio sprendimo 117 punkto, aplinkybė, kad Komisija rėmėsi TM T&D padarytu pažeidimu, visiškai suderinama su 2007 m. sprendime padarytomis išvadomis.
- 124 Be to, atsižvelgiant į TM T&D kaip atskiro subjekto statusą, ieškovė neteisingai tvirtina, kad TM T&D apyvartą sudaro tik jos akcininkių su SIDI susijusios apyvartos suma.
- 125 Galiausiai, apskritai aplinkybė, jog ginčijamame sprendime nustatytos baudos buvo skirtos tik ieškovei ir *Melco*, atsižvelgiant į tai, kad 2005 m. TM T&D buvo likviduota, negali lemti to, kad Komisija privalo dirbtinai suskaidyti pastarosios įmonės apyvartą ir nepaisyti aplinkybės, jog referenciniais metais ji veikė rinkoje kaip atskiras nuo savo akcininkių subjektas. Jeigu būtų laikomasi tokio požiūrio, tai iš tikrųjų reikštų, kad nepaisoma Komisijos pareikšto ketinimo apskaičiuojant baudų dydį remtis minėtų metų apyvarta.
- 126 Pateikdama trečią argumentų grupę, nurodytą šio sprendimo 107 punkte, ieškovė ginčija, kad taikant jos pasiūlytą metodą reikėtų remtis „tariama 2001 m. apyvarta“. Ji pažymi, kad 2001 m. jos apyvarta buvo reali ir bet kuriuo atveju Komisija turėjo apskaičiuoti ne jos tariamą 2001 m. apyvartą, bet 2003 m. apyvartą ir tada ją palyginti su kitų pažeidimo dalyvių realia apyvarta.
- 127 Šiuo atžvilgiu reikia pripažinti, jog ginčijamo sprendimo 66 konstatuojamosios dalies penkto sakinio, kuriame numatyta, kad ieškovių siūlomas metodas yra „netinkamas, nes jį taikant reikėtų lyginti *Melco* ir *Toshiba* virtualią 2001 m. apyvartą ir kitų įmonių 2003 m. apyvartą“, prasmė nėra visiškai aiški, nes, be kita ko, Komisija neapibrėžė sąvokos „virtuali 2001 m. apyvarta“.
- 128 Todėl ginčijamo sprendimo 66 konstatuojamosios dalies trečiame ir ketvirtame sakiniuose Komisija paaikškino, kad taikant ieškovės siūlomą metodą negalima atspindėti TM T&D, kaip subjekto, 2003 m. dalyvavusio darant pažeidimą, reikšmės jį darant. Taigi tos pačios 66 konstatuojamosios dalies penktame sakinyje, skaitomame atsižvelgiant į prieš pat jį einančius sakinius, nurodyta, jog, Komisijos nuomone, taikant ieškovės siūlomą metodą būtų dirbtinai suskaidyta TM T&D apyvarta, nepaisant jos kaip atskiro nuo akcininkių subjekto statuso, siekiant nustatyti jos akcininkių tariamą apyvartą. Kaip matyti iš šio sprendimo 115–117 ir 123–125 punktų, ši Komisijos išvada yra pagrįsta.
- 129 Pateikdama ketvirtą argumentų grupę, apibendrintą šio sprendimo 108 punkte, ieškovė skundžiasi tuo, kad Komisija nemotyavo, kodėl atmetė jos pasiūlytą metodą, ir būtent nenurodė priežasčių, dėl kurių šis metodas buvo netinkamas ar neteisingas.
- 130 Pirma, kadangi šis pagrindas nėra susijęs su pareigos motyvuoti nesilaikymu, ieškovės teiginys, atsižvelgiant į jo kontekstą, yra nereikšmingas.

131 Antra, minėtas teiginys akivaizdžiai nepagrįstas faktinėmis aplinkybėmis. Kaip minėta šio sprendimo 127 ir 128 punktuose, ginčijamo sprendimo 66 konstatuojamojoje dalyje Komisija nurodė motyvus, dėl kurių mano, kad ieškovės pasiūlytas metodas yra netinkamas.

132 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, reikia atmesti trečiąją pagrindą.

Dėl penktojo pagrindo, susijusio su vienodo požiūrio principo pažeidimu, kiek tai susiję su ieškovės atsakomybės lygio, palyginti su kitais Europos gamintojais, nustatymu

133 Ieškovė tvirtina, kad Komisija pažeidė vienodo požiūrio principą, kai nustatydamą baudų pradinį dydį neatsižvelgė į jos mažesnę atsakomybės lygį, palyginti su Europos gamintojais. Šiuo aspektu ieškinyje ji paaikškina, kad pažeidimo dalyviai iš Europos šalių dalyvavo darant du pažeidimus, t. y. bendrąjį susitarimą ir SIDI projektų skyrimą EEE, tačiau dalyviai iš Japonijos, įskaitant ir ją pačią, dalyvavo tik bendrajame susitarime.

134 Ieškovė taip pat teigia, jog pagal teismo praktiką į tai, kad įmonė nedalyvavo atliekant visus kartelio veiksmus arba kad jos vaidmuo atliekant tuos veiksmus buvo nereikšmingas, reikia atsižvelgti vertinant pažeidimo sunkumą ir nustatant baudos dydį. Taikant Baudų apskaičiavimo gaires šis vertinimas turi būti būtinai atliktas nustatant pradinį dydį, nes įmonė, dalyvavusi tik vienoje kartelio dalyje, padarė ne tokį sunkų pažeidimą kaip įmonė, dalyvavusi keliose to paties kartelio dalyse.

135 Dublike atsakydama į Komisijos argumentus ieškovė pažymi, kad penktasis pagrindas susijęs ne su vieno ir testinio pažeidimo sąvoka ir jos elgesio sunkumu, nurodytu šio sprendimo 8 punkte minėtame Sprendime *Toshiba / Komisija* (EU:T:2011:343), bet su jos indėliu į kartelį, į kurį turi būti atsižvelgta nustatant baudos dydį.

136 Komisija ginčija ieškovės argumentų pagrįstumą. Pirmiausia ji nurodo, kad 2007 m. sprendimu konstatuotas pažeidimas buvo vienas ir testinis pažeidimas ir kad Japonijos įmonių, įskaitant ieškovę, dalyvavimas jį darant nebuvo mažiau sunkus nei Europos įmonių dalyvavimas.

137 Pagal teismo praktiką, kai pažeidimą yra padariusios kelios įmonės, reikia išnagrinėti kiekvienos iš jų santykinį dalyvavimo darant pažeidimą sunkumą (žr. 1999 m. liepos 8 d. Sprendimo *Komisija / Anic Participazioni*, C-49/92 P, Rink., EU:C:1999:356, 150 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką). Taigi į tai, kad įmonė nedalyvavo atliekant visus kartelio veiksmus arba kad jos vaidmuo atliekant tuos veiksmus buvo nereikšmingas, reikia atsižvelgti vertinant pažeidimo sunkumą ir nustatant baudos dydį (minėto Sprendimo *Komisija / Anic Participazioni*, EU:C:1999:356, 90 punktas).

138 Pirma, šioje byloje šio sprendimo 2–4 punktuose jau buvo priminta, jog 2007 m. sprendime Komisija konstatavo, kad padarytas vienas ir testinis pažeidimas, apimantis bendrąjį susitarimą, GQ susitarimą ir EQ susitarimą. Taigi ieškovė klaidingai teigia, kad Europos įmonės dalyvavo darant du pažeidimus, o ji pati dalyvavo darant tik vieną pažeidimą.

139 Antra, priešingai, nei teigia ieškovė, jos indėlis darant pažeidimą nėra mažesnis dėl to, kad ji neprisidėjo prie SIDI projektų EEE skyrimo, kurį reglamentavo EQ susitarimas.

140 Be abejo, tiesa, kad Japonijos gamintojų ir Europos gamintojų dalyvavimas darant 2007 m. sprendime konstatuotus suderintus veiksmus EEE nebuvo vienodas. Japonijos įmonės, įskaitant ieškovę, pagal bendrąjį susitarimą išipareigojo nesiskverbti į EEE rinką, taigi jos tiesiog susilaikė nuo veiksmų. Europos įmonės savo ruožtu, imdamosi slaptų veiksmų, pasidalijo atskirus SIDI projektus toje pačioje rinkoje (šiuo klausimu žr. šio sprendimo 8 punkte minėto Sprendimo *Toshiba / Komisija*, EU:T:2011:343, 260 punktą).

- 141 Tačiau reikia pažymėti, jog Japonijos įmonių, įskaitant ieškovę, susilaikymas nuo veiksmų buvo išankstinė sąlyga, kad Europos gamintojai galėtų pasiskirstyti SIDI projektus EEE pagal tam nustatytas taisykles (šiuo klausimu žr. šio sprendimo 8 punkte minėto Sprendimo *Toshiba / Komisija*, EU:T:2011:343, 261 punktą). Taigi laikydamosi išipareigojimų pagal bendrąjį susitarimą Japonijos bendrovės įnešė privalomą indėlį į viso pažeidimo veikimą.
- 142 Todėl reikia daryti išvadą, jog ieškovės indėlis darant pažeidimą yra panašus į Europos įmonių indėlį, o tai reiškia, kad Komisija nepažeidė vienodo požiūrio principo.
- 143 Tokiomis aplinkybėmis penktąjį pagrindą reikia atmesti.
- 144 Kadangi visi grindžiant pagrindinį prašymą nurodyti pagrindai buvo atmesti, reikia jį visą atmesti.

Dėl papildomo prašymo sumažinti baudą

- 145 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo sumažinti ginčijamame sprendime jai skirtą baudą. Šiuo atžvilgiu ji remiasi alternatyviu skaičiavimu ir jį pateikia ieškinio priede.
- 146 Komisija ginčija šio prašymo priimtinumą ir teigia, kad jis nepagrįstas jokiais pagrindais.
- 147 Nesant reikalo priimti sprendimo dėl Komisijos nurodyto nepriimtumo pagrindo, pažymėtina, kad ieškovės pateiktas alternatyvus skaičiavimas nėra grindžiamas kitais argumentais negu jau išnagrinėtieji sprendžiant dėl pagrindinio prašymo ir šiuo skaičiavimu iš esmės įgyvendinamas metodas, kurį ieškovė gynė nagrinėjant trečiąjį pagrindą. Todėl atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, ir kadangi nagrinėjamu atveju nėra kitų aplinkybių, dėl kurių būtų galima sumažinti ieškovei skirtą baudą, Bendrajam Teismui nereikia pasinaudoti neribota jurisdikcija ir patenkinti papildomo prašymo.
- 148 Todėl reikia atmesti visą ieškinį.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 149 Pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi ieškovė bylą pralaimėjo, reikia iš jos priteisti bylinėjimosi išlaidas pagal Komisijos reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (pirmoji kolegija),

nusprendžia:

1. Atmesti ieškinį.

2. Priteisti iš *Toshiba Corp.* bylinėjimosi išlaidas.

Kanninen

Pelikánová

Buttigieg

Paskelbta 2016 m. sausio 19 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai

Turinys

Ginčo aplinkybės	1
Procesas ir šalių reikalavimai	4
Dėl teisės	4
Dėl pagrindinio prašymo panaikinti ginčijamą sprendimą	4
Dėl antrojo pagrindo, susijusio su ieškovės teisės į gynybą pažeidimu	5
– Dėl antrojo pagrindo pirmos dalies, susijusios su naujo pranešimo apie kaltinimus neišsiuntimu .	5
– Dėl antrojo pagrindo antros dalies, susijusios su ieškovės teisės būti išklausytai pažeidimu, kiek tai susiję su papildomu dydžiu	9
Dėl ketvirtojo pagrindo, susijusio su pareigos motyvuoti nesilaikymu	12
Dėl trečiojo pagrindo, susijusio su vienodo požiūrio principo pažeidimu, kiek tai susiję su pradiniu baudos dydžiu	13
Dėl penktojo pagrindo, susijusio su vienodo požiūrio principo pažeidimu, kiek tai susiję su ieškovės atsakomybės lygio, palyginti su kitais Europos gamintojais, nustatymu	16
Dėl papildomo prašymo sumažinti baudą	17
Dėl bylinėjimosi išlaidų	17